

Grunder och huvudargument

Sökt *gemenskapsvarumärke*: Ordmärket "TRUEWHITE" för varor i klasserna 9 och 11.

Granskarens beslut: Avslag på ansökan.

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet.

Grunder: Överträdelse av artikel 4, artikel 7.1 b och artikel 7.2 i förordning (EG) nr 207/2009 ⁽¹⁾, då förevarande gemenskapsvarumärke har särskiljningsförmåga.

Överträdelse av artikel 7.1 c och artikel 7.2 i förordning (EG) nr 207/2009 ⁽²⁾, då förevarande gemenskapsvarumärke inte är beskrivande.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken, EUT L 78, s. 1
⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken, EUT L 78, s. 1

Talan väckt den 5 maj 2010 — Deutscher Ring mot harmoniseringsbyrån (Deutscher Ring Sachversicherungs-AG)

(Mål T-209/10)

(2010/C 179/92)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Deutscher Ring Sachversicherungs-AG (Hamburg, Tyskland) (ombud: advokaten A. Busse)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det beslut som fattats av första överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) den 11 mars 2010 i ärende R 1290/2009-1 och bifalla ansökan om registrering av det sökta varumärket,

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökt *gemenskapsvarumärke*: Ordmärket "Deutscher Ring Sachversicherungs-AG" för tjänster i klass 36.

Granskarens beslut: Avslag på registreringsansökan.

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet.

Grunder: Åsidosättande av artikel 7.1 b och c i förordning (EG) nr 207/2009 ⁽¹⁾, eftersom det sökta varumärket har särskiljningsförmåga och inte är rent beskrivande.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken (EUT L 78, s. 1).

Talan väckt den 14 maj 2010 — Autogrill España mot kommissionen

(Mål T-219/10)

(2010/C 179/93)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Autogrill España (Madrid, Spanien) (ombud: advokaterna J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, M. Muñoz de Juan och R. Calvo Salinero)

Svarande: Europeiska kommissionen

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— bifalla talan på de av sökanden åberopade grunderna för ogiltigförklaring,

— ogiltigförklara artikel 1.1 i kommissionens beslut av den 28 oktober 2009 (statligt stöd C 45/2007 (f.d. NN 51/2007, f.d. CP 9/2007)), angående avskrivning av skatt på finansiellt mervärde vid förvärv av aktieinnehav i utländska företag, i den mån det däri fastställs att vissa komponenter i artikel 12.5 i den kodifierade texten i lagen om inkomstskatt för juridiska personer (TRLIS) utgör statligt stöd,

— i andra hand, ogiltigförklara artikel 4 i den mån regeln om återkrav av stöd tillämpas på transaktioner som genomförts innan det slutliga beslut som är föremål för talan publicerades i *Europeiska unionens officiella tidning*, och

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Genom det angripna beslutet i förevarande talan förklaras det stödsystem som Spanien har infört med stöd av artikel 12.5 TRLIS oförenligt med den gemensamma marknaden vad avser stöd som mottagarna beviljas vid gemenskapsinterna förvärv. Det ska i det avseendet preciseras att ovannämnda artikel ger rätt till avdrag för avskrivningen av det finansiella mervärde som uppstår vid förvärv av mer än fem procent av aktieinnehavet i utländska företag.

Sökanden anför till stöd för sin talan följande grunder:

1. Åsidosättande av artikel 107.1 FEUF i den mån det i det angripna beslutet slås fast att den åtgärd som avses i denna talan utgör statligt stöd. Kommissionen har inte slagit fast att den aktuella skatteåtgärden gynnar "vissa företag eller viss produktion", vilket krävs enligt artikel 107.1 FEUF. Kommissionen har helt enkelt förutsatt att åtgärden är selektiv med hänsyn till att den endast är tillämplig på förvärv av andelar i utländska företag och inte på förvärv av andelar i inhemska företag. Sökanden anser att resonemanget lika felaktigt som paradoxalt. Det faktum att en tillämpning av skatteåtgärden — i likhet med vilken skattebestämmelse som helst — grundar sig på att vissa objektiva rekvisit ska vara uppfyllda innebär inte att den *de jure* eller *de facto* är selektiv. Kommissionens stela resonemang har till effekt att samtliga skattebestämmelser *prima facie* måste betraktas som selektiva.

Dessutom visar såväl den rättsliga bedömningen av åtgärden som de statistiska uppgifter som Konungariket Spanien har presenterat att artikel 12.5 TRLIS är en allmän bestämmelse som är tillämplig, *de jure* och *de facto*, på samtliga företag som är skyldiga till den skatt som tas ut på spanska företag, oberoende av deras storlek, form, sektor eller ursprung.

Vidare utgör den behandling, som *prima facie* avviker från artikel 12.5 TRLIS, absolut ingen selektiv fördel utan syftar till att i skattehänseende jämställa samtliga förvärv av andelar, oberoende av om de är inhemska eller utländska, för, om en avskrivning av mervärdet, som på grund av omöjligheten att genomföra gränsöverskridande fusioner, endast kan ske på nationell nivå varför det finns skattebestämmelser som tillåter detta, utsträcker artikel 12.5 TRLIS helt enkelt den möjligheten till förvärv av andelar i utländska företag.

Kommissionens beslut är vidare oproportionerligt, eftersom dess tillämpning på situationer där kontrollen av utländska företag övertas åtminstone borde assimileras med situationer som avser inhemska fusioner, vilket vore motiverat med hänsyn till det spanska systemets logik och systematik.

2. Åsidosättande av artikel 107.1 FEUF på grund av en felaktig rättstillämpning vid identifieringen av föremålen för åtgärden

Kommissionen borde vidare, även om den anser att artikel 12.5 TRLIS innehåller komponenter som utgör statligt stöd, ha gjort en utförlig ekonomisk bedömning i syfte att avgöra vilka personer som omfattades av stödordningen. Sökanden anser att mottagarna av stöd (i form av överpris för förvärv av andelar) utgörs av andelsförsäljarna och inte, såsom kommissionen har påstått, de spanska företag som tillämpat nämnda åtgärd.

3. Slutligen åberopar sökanden åsidosättande av principen om berättigade förväntningar när det gäller det tidsmässiga tillämpningsområdet för regeln om återkrav av stödet.

Talan väckt den 18 maj 2010 — Iberdrola mot kommissionen

(Mål T-221/10)

(2010/C 179/94)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Iberdrola, SA (Bilbao, Spanien) (ombud: advokaterna J. Ruiz Calzado, M. Núñez Müller och J. Domínguez Pérez)

Svarande: Europeiska kommissionen

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara artikel 1.1 i det angripna beslutet, och

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Det beslut som är föremål för förevarande talan är detsamma som det som angrips i mål T-219/10, Autogrill España mot kommissionen.

Grunderna och huvudargumenten liknar dem som anförts i nämnda mål. Sökanden gör i synnerhet gällande följande:

— Kommissionen gjorde sig skyldig till en uppenbart oriktig bedömning när den slog fast att den åtgärd som avses i artikel 12.5 TRLIS utgör statligt stöd som är oförenligt med den inre marknaden. Kommissionen beaktade nämligen inte de positiva effekterna av åtgärden och bortsåg från dess gynnsamma inverkan på uppnåendet av mål som eftersträvas genom andra bestämmelser i fördraget.